

**ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ
ΧΑΡΔΑΚΙΩΤΙΣΣΗΣ
ΚΥΘΡΕΑΣ**

Σὲ φίλησα τρυγία μου
πάνω στὸ μέτωπό σου
τῆς εἶδα ἓνα δάκρυ νὰ τρυλᾷ
ποῦ τ' ἄγιον πρόσωπό σου.

Τξιαὶ τότε συλλοῦστηκα
τὴν σκλάβαν ἐκκλησία σου
τξιαὶ τὸν τξιαγρὸν ποῦ ἔρχομαι
Δέσποινα στὰ ἱερά σου.

Ἔχω σε γιὰ παριουκᾶν
τξι' ἔρχομαι τξιαὶ θωρῶ σε
τξι' θικιῶ μακρᾶν ποῦ τὴν Τξυρικᾶν
ἀμμὰ παρακαλῶ σε.

Δῶσε τρυγὰ τὴν δύναμην
γιὰ νὰ ῥτη ἅγια μέρα
νὰ δῶ τὴν γαλανόλευκην
σ' ἐλεύθερον Κυθρέα.

ΛΟΥΚΑΣ ΜΑΡΑΘΕΥΤΗΣ
Χαρδακιώτισσα.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΟΥ

Κύπρος μου ὁμορφὴ
Πατρίδα ἀγαπημένη
ποῦ ἂν σὲ καταστρέψουνε
πάλι ὀλόρθη μένεις.

Κύπρος μου ὁμορφὴ γλυκειὰ
ποῦ σοῦ ἐκόψαν τὰ φτερά
ἀλλὰ σ' ἀφήσαν τὴν λαλιὰ
ποῦ εἶναι σὰν τὸ κρύσταλλο
κι' ἀκούει ἢ οἰκουμένη.

Ξαναγύρισε κοντά μας
ξαναγύρισε ξανά
νὰ γεμίσουν τὰ βουνά μας
καὶ ἡ θάλασσα πουλιὰ.

Ἦμουν Κυπριόπουλλο
κι' ὅλοι τὸ γνωρίζαν
γιατὶ ἔχω τὴν ἀνατροφή
γι' αὐτὸ τὸ ξεχωρίζαν.

ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΚΥΘΡΑΙΑ

ᾠδὸς δροσόλουστη κομόπολη!
Ποῦς θᾶβρει τὴν ὁμορφιὰ καὶ τὸ κάλλος σου;
Ποῦς θᾶβρει τὸν διανγὴ τρεχούμενο θησαυρὸ Σου;
Σὰν μελίσι κρεμμύσουνα κάτω ἀπὸ τοῦ Πενταδάκτυλου τὰ πόδια.
ᾠδὸς κόρη πεντάμορφη,
Ἰκέτης τοῦ Πενταδάκτυλου.
Τὸ πράσινο πέπλο Σου παντοτεινὰ φοροῦσες.
Ἦσουν περήφανη καὶ οὔτε κὰν καταδεχόσουν νὰ τ' ἀλλάξεις
Πολλοὶ Σὲ ζηλέψανε. Περισσότερο ἀπ' ὅλους οἱ ὄνοι τοῦ Ἀττίλα.
Σὲ πῆραν, Σὲ κουρσέψανε, Σὲ ἔκαναν κουρέλλι.
Σ' ἀλλάξανε τὸ χρῶμα οἱ ἀλλόθρησκοι.
Ποῦς ξέρει ὅμως τί γράφει τῆς μοίρας τὸ βιβλίο;
ᾠδὸς δροσόλουστη Κυθραία!

ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ
Κυθραία.